

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXVI. Expenditur Dolor & Amor afflictissimæ Matris, dum SS. Cor Jesu crudeli lanceâ vulneratum vidit. Emblema. Cor Jesu lanceâ & Cor Mariæ Simeonis gladio transfixum cum lemmate: ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLVI.

Expenditur dolor & amor afflictissimæ Matris, dum
SS. COR JESU crudeli lanceâ vulneratum
vidit.

*Unus militum lanceâ latus ejus aperuit, & conti-
nuò exiit sanguis & aqua. Joan. 19. 34.*

I. Ta est: *Verus amor nullum novit habere modum; Guiscardum Comitem, & in aula Tancredi Salernitanorum Ducis Palatinum consule, quem ob singularem & corporis & morum gratiam plurimum adamavit Sigismunda Tancredi Ducis filia, quam vicissim Guiscardus omni amoris officio sibi devinciebat; & quò occultior hic ignis gliscebat, eò magis utriusque amanti cor adurebat, donec tandem hæc flamma diu*

Mater Dolorosa. *A a a* *sopita*

Marcellinus Picenus hom. 6. de Instit. En. char.

N.

S. Thom. Vill.
conc. de M.
Magdal.

Capit. 2. 6.

fopita (quia intra pectoris angustias amplius contineri, & concludi non potuit) foras erupit. O quàm bene S. Thomas Villanovanus: *Amor, inquit, ignis est, cuius ardor occultatus, & flamma publica dissimulata quantumvis, abscondi non valet: Amor simulare nequit, nec dissimulari, si poteris abscondere solem, poteris & celare amorem.* Advertit tandem Tancredus pater hunc reciprocum & filiae Sigismundæ & Guiscardi Palatini amorem. Quid agit invidiæ fomite & cestro percitus Princeps? Sub specie simulati honoris Guiscardum ad se vocat, quem mox in clavi crudelem in modum à subornatis satellitibus occidi jubet, eique cor excindi, quod in aurea phiala repositum per ephebum filiae transmissit: *Ecce cor amantis.* Quid hic expectas amice Lector? Dixi: *Verus amor nullum novit habere modum,* neque verè amanti aliquid potest esse difficile, quia *fortis ut mors dilectio.* Sigismunda ad tam crudelem spectaculum attonita, & ad primum obtutum elinguis, cum brevi vires & animum recollegisset: Quid, inquit, tibi ò dilecte Guiscarde pro tanto amore retribuam? Quam gratitudinem tibi monstrare potero infelix, qui amore mei victima amoris occubuiisti, & cor tuum etiam mortuus in summi amoris thesseram mihi in phiala aurea transmissisti; quid tibi vicissim ò dilecte remittam? En habes pariter cor meum, sine te enim vivere mihi mors & iuge martyrium est. Dixit, pugionem arripuit, eumque cordi suo fortiter infixit, in hæc suprema verba soluta: *Cor corde rependo.*

S. Bonav. in
Stim. amor.

S. Bernh. de
pass. Vitis
myst. c. 20.

O Virgo dolorosissima! ah ignosce, quid dicam: Tu illa Sigismunda & filia Principis es; postquam enim Dilectus tuus Sanguinum Sponsus, ut vera charitatis victima in cruce occubuit, ut mundo universo ostenderet, quanto amore & te & mortales omnes prosequeretur, dulcissimum sibi pectus per militem referari, & SS. Cor suum immitti lanceâ transadigi voluit, ut demonstraret, ait D. Bonaventura, quod tibi tradidit *Cor suum.* Quid verò ad hæc desolatissima Virgo, Sponsa & Mater crucifixi JESU? O *Fili mi JESU,* ita ex intimis cordis penetralibus semimortua suspirabat teste Mellifluo: O *Fili mi JESU! JESU Fili mi! quis mihi det, ut tecum & propter te moriar, Fili mi JESU! Cor tuum suavissimum Divini thronus amoris, redemptionis humanæ pretium inæstimabile, & futuræ gloriæ pignus ferreâ lanceâ perforatum est, & cor meum vivat adhuc sine vulnere? sine plaga? sine dolore?* O gladii Simeonis! ò mucro crudelis! quid moraris? Saucia, & transige animam ac cor meum, non enim vivam amplius sine vita mea:

mea: Cor corde rependo; proinde non immeritò his SS. Cordibus JESU & MARIAE, quæ amor in vita & morte conjunxit, pro Lemmate inscribes:

Vulneratum vulnerat.

2. Occurrit hîc mihi, quod de Josia Israëlitarum Rege recensent Sacri Regum Annales. Hic mitissimi ingenij Princeps DEO comprimis ob zelum Religionis & insignem pietatem charus & omni populo ob beneficentiam amabilis, cum in bello contra Nechao generosè patriam defenderet, & ab ea omnem hostilem incursum arcere strenuè allaboraret, ipse in prælio in curru stans à sagittarijs fatali telo in pectore sauciatus est, ex quo laterali vulnere Princeps longiore vitâ dignissimus adhuc in ætate florente immaturâ morte defunctus, omnium subditorum corda amoris telo vulneravit, cui Regi amarissimis lacrymis ut vero patri patriæ parentârunt: *Et universus Juda & Jerusalem luge- runt eum.* 2. PAR. 35. 24.

O anima Christiana! leva paulisper oculos tuos, & crucifixum Amorem tuum considera; & hîc alterum & longè innocentioris vitæ Principem in curru triumphali SS. Crucis super suppedaneum stantem, & crudeli ferro non in manibus duntaxat ac pedibus, sed & in dulcissimo pectore suo saucium; ô charæ animæ! si ad eò laterale vulnus optimi Principis Josiæ cor totius populi vulnerare potuit, ut eum longo tempore, imò singulis annis desleret lacrymis amarissimis: Quid obsecro, non fecit crudelis illa lancea in tenerissimo CORDE afflictissimæ Matris & Virginis MARIAE, dum Christi JESU, crucifixi Filij sui Sacratissimum COR, Divinitatis thalamum, Sacrarium Spiritûs Sancti, ac pretiosissimum cornium ad vitam æternam prædestinatorum thesaurum immitti ferro transadigi conspexit? Certè hoc vulnus immane non ampliùs crucifixo JESU doluit, quia jam tunc è vivis discesserat, sed dulcissimum COR mœstissimæ Matris supra omnem, quàm dici potest, modum afflixit: *Postquam emisit Spiritum tuus ille JESUS, ita hanc dolentissimam Matrem alloquitur Mellifluus Bernhardus, ipsius planè non attigit animam crudelis lancea, sed tuam utique animam pertransiit. Ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequebat avelli, tuam ergo pertransiit animam vis doloris, ut plùs quàm Martyrem te non immeritò prædicemus, in qua corporeæ passionis sensum excessit compassionis affectus.* 3. Bernh. ser. 1. Hoc Sig. Magnu.

3. De Davide recensent Sacrae Paginae, quod ad eum aliquando inter duas civitatis portas sedenti, nuntius quidam accurrerit, indicans funestam mortem & sortem filij Absolonis, quod pectus illius in arbore pendentis Joab supremus militiae archistrategus tribus lanceis crudelem in modum transfixerit: *Tulit ergo tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absolon;* ad quod fatale nuntium contristatus Rex ascendit cenaculum porta, & flevit, & sic loquebatur vadens: *Fili mi Absolon, Absolon fili mi, quis mihi tribuat, ut ego moriar pro te?*

O Mater amoris & doloris! quis tuos poterit exprimere animi mœrores, dum ipsa in loco tormentorum praesens, jam consummata Filij passione, proprijs spectasti oculis Sacratissimum & Divinissimum Cor ejus à milite impio ferro transverberari; O lancea crudelis, quae uno, eodemque ictu duo CORDA & dulcissimi Nati & amantissimae

S. Ansel. lib. de Excell. V. Matris vulnerasti, in quo dolore mœstissima mater, attestante D. Anselmo, millies periisset, nisi à mirissimo Numine peculiariter in solatium fidelium in vivis fuisset praeservata. Audi ipsam hanc Matrem &

Lib. 1. Revel. S. Birg. c. 10. Virginem desolatissimam loquentem: *Unus adveniens, ait, infixit lanceam in latus ejus tam valide, ut penè per aliud latus ejus transiret; tunc mihi videbatur, quod quasi Cor meum perforaretur, cum vidissem Cor Filij mei charissimi perforatum.* Et iterum in alio loco hæc Diva Virgo de hac immanissima Divinissimi CORDIS JESU transfixione hoc

Widem. l. 2. c. 21. fert testimonium: *Filius meus in Corde punctus erat tam amare & misericorditer, quod pungens non desistit, donec lancea attigit costam, & ambae partes Cordis essent in lancea,* Rogavit quidem (prout hæc observat S. Bonaventura) hæc dolorosissima Virgo circumstantes in Calvario milites, ne amplius post mortem dilecti Filij sui in Corpus ejus lævirent, quia jam ante horam obiisset: *Jam mortuus est, & migravit, hora enim est, postquam discessit;* Verùm non acquieverunt illius precibus, sed unus, ut crudelitatis epilogum faceret, & superfederet superfluo crurifragij labore, pro securitate magno cum impetu immittem lanceam in dextrum JESU latus infixit, ut medium Cor ejus secaret: *Lancea latus ejus aperuit, &c.* De quo vulnere Christus quidem non doluit, doluit tamen praesens Mater, quia Cor unum erat & Fili & Matris; imò hæc lancea tria simul corda feriebat, audi do-

Salmeron. in hunc. loc. ctissimum Salmeronem: *Quod Absolon, inquit, tribus lanceis sit confixus, rectè significat Christum unâ lanceâ perforatum, quia simul Christi Cor & Matris, & dilecti Discipuli, qui huic aderat spectaculo, Corda penetravit.* O Christiane! ô pie Lector, si vis esse verus MARIAE Filius, nunquid

anquid hæc lancea & COR tuum vulnerare debet? Si JESUS tuum fuisset vilissimum mancipium, potuissentne plura pro te facere, ac tolerare? Condole proinde ex animo & JESU crucifixo, & Sacratissimæ Matri ejus, eamque per Sacratissimum COR Filij sui roga sapius ac impensius, ut te in tentationibus ac necessitatibus tuis non deserat, ac præsertim cum tibi ultimus mortis imminet ictus.

4. Et continuo exivit sanguis & aqua, quasi duo fontes impermi-^{Joan. 19. 34} fti tamen, ut unus ab altero clarissime potuerit discerni, & quia virtutem hujus Sacrosancti Sanguinis & aquæ miraculosè in Christo productæ, optime noverat dolentissima Virgo, idcirco dilapsis à cruce alijs hominibus, metu terræ motûs & tenebrarum percussis, ipsa ad radices crucis propius accessit, & vasculum cruore & aquâ plenum pro sui, fideliumque solatio de Sacratissimo CORDE JESU collegit; audi Nicephorum: *Cum verò metu homicidarum omnes profugissent, sola ibi*^{Nicephor. l. 1. histor. Eccl. c. 39.} *aderat Mater, & quem diligebat Discipulus, qui omnia, que vel ante, vel post mortem ejus gesta sunt, oculis suis spectarunt, sanguinemque & aquam è latere ejus quasi adhuc viventis recens profluentem religiosè simul & honorificè admodum vasculo exceperunt.* Quod & S. M. Magdale-^{Mancin. apud me fol. 420.} na fecisse perhibetur, dum sub eadem crucis ara Divinum illum cruorem à sceleratissimis deicidis pedibus proculcatum, in ampulla vitrea pulveri nonnihil permistum sustulit, qui nunc in Gallijs propè Massilliam in templo S. Maximiniani religiosè asservatur, & quotannis in die Parasceves perlectâ passione clarè ebullit, calefcit, & exundat.

O anima Christiana, disce à dolorosissima Matre pretiosum hunc æstimare, ac venerari cruorem, cujus vel unica stilla millenis sufficit redimendis orbibus. Et si quondam aquæ Jordanis foedissimam Naami lepram poterant abstergere: *Descendit, & lavit in Jordane septies*^{4. Reg. 5. 14.} *juxta sermonem Viri DEI, & restituta est caro ejus, sicut caro pueri parvuli, & mundatus est:* Quid non faciet Divinus ille Cruor & unda innocentissimi Agni & incontaminati ad abstergendam animæ nostræ lepram? *Venite, & arguite me, dicit Dominus, si fuerint peccata vestra ut Isa. 1. 18.* coccinum, quasi nix dealbabuntur.

Si aquæ piscinæ Hierosolymitanæ à mactatis templi victimis rubicatae, quibuscunque poterant mederi infirmitatibus: *Angelus autem*^{Joan. 5. 6.} *Domini descendebat secundum tempus in piscinam, & movebatur aqua, & qui prior descendisset in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat à quacunque detinebatur infirmitate.* Quid modo sperare possumus, dum ipse fons vitæ (Divinissimum COR JESU) nobis referatus est, ex quo

languis & aqua ubertim fluunt, hic qui redimat, illa quæ abluat; ve-
Zach. 15. 1. *rè fons patens domni David, & habitantibus Ierusalem in abluitionem pec-*
catoris.

S. Ambros. Si funiculus ille coccineus (typus secundum S. Ambrosium SS.
lib. 5. de Sanguinis Christi) quem Rahab quondam in expugnatione Jericho per
fid. 6. 5. fenestras suspendit, totam domum ac familiam conservavit illaem,
Josue. 2. 21. cæteris omnibus in civitate pereuntibus: *Et illa respondit: Sicut locuti*
estis, ita fiat, dimittensque eos, ut pergerent, appendit funiculum cocci-
neum in fenestra: Quid, obsecro, non faciet Sanguis ille Divinissimus
Sacratissimi & perforati CORDIS JESU, per quem salvati & liberati
sumus? Tunc in veritate fundata fuit Ecclesia, quando ex Sacratissi-
mo latere Crucifixi Sanguinis & aqua promanavit juxta illud: Hic est,
qui venit per aquam & sanguinem JESUS Christus, non in aqua solum, sed
in aqua & sanguine. Et quis ignorat, quàm amplum & severum bal-
neum fuerit illud diluvium, quod totum quidem terrarum orbem in-
undare, sed tamen peccata abluere non potuit. Quàm pretiosus ergo
est ille Sanguis crucifixi Amoris nostri, sine quo non fit remissio? O ani-
me mi! accede cum Sacratissima Deipara ad crucifixum JESUM tuum,
& cum illa pijs saltem voris ac desiderijs ex hoc referato Dominico
fonte aliquas pro te stillas collige, quia Sanguis JESU Christi Filij ejus
emundat nos ab omni peccato; noli dicere cum illo Paralytico: Homi-
nem non habeo; en DEUM & Hominem habes, qui factus est tibi Me-
dicus, quia ejus livore sanati sumus.

5. Revertamur ad afflictissimam Matrem nostram. Ignosce Do-
 mina, verbum ad te habeo servus & mancipium indignissimum.
 Nunquid illarum adhuc recordaris nuptiarum, quibus olim in Cana
 præfens adesse dignata es, in quibus amantissimum Filium tuum non
 rogata rogasti, quatenus in gratiam pauperum neosponsorum & hospiti-
 um amicorum vinum novum creare dignaretur: *Et deficiente vino,*
Joh. 2. 3. *dicit Mater JESU ad eum: Vinum non habent? Ad quod dilectissimus*
Vide S. Aug *Filius: Non venit hora mea. O pientissima Domina! ecce nunc illa*
in Brev. *hora præfens, in qua dilectus sanguinum Sponsus cellam suam vina-*
Rom. in Feß. *riam adaperiri voluit, omnibus sumentibus animabus rubrum & album*
7. Dolor. *vinum ex Sacratissimo Latere & CORDE suo abundantissimè submini-*
B. V. M. *strans. Venite ergo o mortales omnes, emite absque argento & sine*
S. Iren. l. 6. *ulla commutatione: Fervore quodam, ait S. Irenæus, jam tunc in nu-*
cap. 18. *ptijs ducebatur Deipara bibendi Sanguinis Christi poculum; & ecce nunc*
habes o Domina hoc desideratum vinum & Sanguinis poculum, ah
stillam

stillam unicam etiam pro nobis misellis; si enim olim omnem amaritudinem in olla filiorum Prophetarum colocynthis impletâ, sustulit unicus farinae pugillus: *Et non fuit amplius quidquam amaritudinis in olla*; *4. Reg. 4. 42.* si ad verbum Elisæi modicum sal aquas Jeruchuntinas steriles & foetentes sanavit: *Sanatae sunt ergo aquae usque in diem hanc*: Si lignum, quod *4. Reg. 2. 19.* Moyses in amarulentum misit lacum, aquas amarissimas indulcoravit, & potabiles fecit: *Quod cum misisset in aquas, in dulcedinem versa* *Exod. 15. 25.* sunt, &c. Quid, obsecro, non faciet vinum illud nobilissimum, rubrum & album ex Sacratissimo ac Divinissimo CORDE JESU in salutem omnium à dolorosissima Matre sub cruce, imò & in cruce propinatum? Noli hinc timere anime mi, quod deficiat, aut deficere possit hoc vinum germinans virgines, & fons aquarum viventium saliens in vitam æternam, quod enim plùs hinc sunt porae, plùs sicientur æquae. O pietissima Domina! iterum, iterumque rogo, ah stillam unicam pro me miserimo peccatore, ah tunc praesertim, quando in summa amaritudine egressura est è mortali corpore anima mea; ah stillam unicam.

6. Cùm olim Samaria artissimâ obsidione & fame premeretur, aliqui viri leprosi extra urbis portam morantes, & inopiâ ac fame penè confecti hoc consilium inierunt: *Quid hic esse volumus, donec moriamur? Sive ingredi voluerimus civitatem, fame moriemur: Sive manserimus hic, moriendum nobis est; venite ergo, & transfugiamus ad castra Syriae, &c.* Jerunt, & copiam rerum omnium invenerunt. Leprosi ac famelici & nos sumus ò Christiani, turpique peccati leprâ infecti, negare hoc non possumus: *Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.* *1. Joh. 1. 8.* Eamus igitur extra castra improperium Christi JESU, crucifixi Ducis nostri, ac Sacratissimæ Matris ejus dolorosae portantes; ad quid in statione nostra morimur fame & siti? Ecce in Calvario monte abundantiam rerum & gratiarum omnium; lambamus linguâ nostrâ Sacrosanctum illum ac Divinissimum Sanguinem è quinque SS. Vulneribus & Sacratissimo CORDE JESU profluentem: Ad quid sinamus pretiosissimum hoc æternæ salutis poculum pedibus sceleratorum proculcari?

Et quid dico anime mi? Heu, heu, quot sunt de facto, qui Christiano quidem nomine gloriantur, & quotidie sibi crucifigunt Filium DEI? O miseri & indutati! ideòne tradidit mitissimus JESUS vobis Sacratissimum COR suum, ut illud de novo peccatis vestris offendatis & unâ simul innocensissimum COR Virginis? Dum enim videt

videt Filium suum offendentes, offenditur & ipsa, zelus enim amoris, quo Filium diligit, communem mali sensum efficit.

Miles ille, qui Absolon, Regium Principem condensæ quercui capillis implicitum adhærentem conspicatus est, absque mora ad Joabum supremum militiæ Ducem festinavit: *Vidi Absolon pendere de quercu; ad quem Joab: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti sclos & unum balteum?* Ad quod generosus ille miles: *Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequaquam mitterem manum meam in filium Regis.* O Christiani! ipsi Judæis,

1. Cor. 2. 8. Deicidis & Gentilibus peiores: *Si enim illi cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent; & vos, qui eum cognoscitis, in quem creditis, & à quo celum speratis, non perhorrescitis offendere, & mittere manum vestram in supremi Regis Filium, ejusque Sacratissimum COR novis vulnerare sceleribus, & unâ simul lacteum ac mitissimum COR afflictissimæ Matris ejus? Centurio ille, & qui cum eo erant, ubi cruentum hoc spectaculum viderunt, exclamârunt: *Verè filius**

Matth. 27. 54.

DEI erat iste, & percutientes pectora sua revertebantur. Percute & tu pectus tuum homo Christiane & peccator, & revertere de vitio ad virtutem, de morte ad vitam.

CON-